

РЕШЕНИЕ

№ 120

гр. Бургас, 17.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми януари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Д. П. С.

при участието на секретаря АНЕЛИЯ ИВ. ТАКОВА
като разгледа докладваното от Д. П. С. Гражданско дело № 20222120107542
по описа за 2022 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод искова молба от „Югоизточно държавно предприятие“ ДП ЕИК 201617654, със седалище и адрес на управление: град Сливен, ул. „Орешак“ №15А, представлявано от инж. Димчо Динев Радев- директор, чрез адвокат О., против „Застрахователно акционерно дружество Даллбогг: Живот и здраве“ АД ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: град София, п.к.1172, р-н Изгрев, ж.к. „Дианабад“ , бул. „Г.М.Димитров“ №1, представлявано от най - малко от двама от изпълнителните директори Бисер Г. Иванов, Росен Васков Младено и Живко Стойков Колев, за осъждане на ответника да плати на ищеца сумата 3 000 лева, представляваща дължима по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователно обезщетение за имуществени вреди нанесени върху собствения на ищеца лек автомобил марка „Лада“ тип 2121, рег. № *** в резултат на настъпило на 09.03.2022 година ПТП, сумата 193, 33 лева, представляваща лихва върху главницата, начислена за периода от 05.04.2022 година до 22.11.2022 година, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ плащане, както и за присъждане на разноските, направени по водене на делото.

Исковата молба е основана на фактически твърдения за това, че от представеното свидетелство за регистрация на лек автомобил ТП „ДГС Ново Паничарево“ упражнява правото на собственост на държавното предприятие върху лек автомобил рег. № ***, марка „Лада“ тип 2121, с посочен

идентификационен номер. Посочено е, че видно от представения с исковата молба констативен протокол за ПТП от 11.03.2023 година, на 09.03.2022 година на общински път BGS2216, км.1, в участъка между ПП 1-9 с. Индже войвода е настъпило ПТП, при което Н. С. **, като водач на лек автомобил с рег. № ***, марка „Волво“, собственост на К.М.К, поради движение с несъобразена скорост, при навлизане в дясна крива, е изгубил контрол над моторното превозно средство, навлязъл е в насрещното движение, при което управлявания от него лек автомобил се е ударил челно в правомерно движещия се лек автомобил „Лада“ 2121, рег. № ***, собственост на ищеца. Заради получените в резултат на ПТП увреждания лек автомобил марка „Лада“ 2121 с рег. № *** към настоящия момент не е в движение и се съхранява от ищеца в състояние, в което е бил непосредствено след произшествието. Ищецът отправил писмена претенция срещу ответника, който е застраховател по договор за застраховка, сключен с полица № BG30/121000818453 от 18.03.2022 година. Претенцията за заплащане на обезщетение е регистрирана под № 0801 – 001432/2022 – 01 г. На 15.03.2022 година ищецът е предал на ответника изисканите му на основание чл.106, ал.3, изр. първо от КЗ доказателства, които посочва в исковата молба. На 05.04.2022 година ответникът е изпратил писмо от същата дата, в което е посочено, че отказва да уважи претенцията за заплащане на застрахователно обезщетение, тъй като от констативния протокол не става ясно какви са причините за настъпилото ПТП и наличието на евентуално противоправно поведение и вина на водача на лек автомобил „Волво“ Н. С. **. В констативния протокол е посочено, че причините за настъпване на произшествието са в процес на изясняване и че е образувано досъдебно производство по случая. В исковата молба е изложено подробно съдържанието на писмото, с което е мотивиран отказ за изплащане на застрахователна обезщетение. С писмо от 10.06.2022 година, получено от ищеца на 15.06.2022 година, ответникът е уведомил ищеца, че на основание чл.496, ал.2, т.2, б. „б“ вр. с ал.1 от КЗ и поради това, че поисканите с писмото 05.04.2022 година документи не са предадени няма основание за изплащане на застрахователно обезщетение. В исковата молба ищецът излага подробни фактически твърдения, поради които счита, че не са налице основания за постановяване на отказ за изплащане на обезщетение. Посочва, че доколкото основателността на претенцията на ищеца се установява с представения от него протокол за ПТП другата част от изисканите документи не са били необходими за целители на определяне на застрахователно обезщетение. Счита, че посоченото искане представлява злоупотреба с права и предвид обстоятелството, че на основание чл.107, ал.1 от КЗ застрахователят разполага със самостоятелна възможност да си набави документите, ако действително ги счита за необходими. На следващо място в исковата молба е посочено, че падежът на задължението за заплащане на обезщетение е настъпил на 05.04.2022 година, след която дата ответникът дължи на ищцовата страна заплащането на лихва за забава. Посочва, че до датата на

предявяване на иска изтеклите лихви са в размер от 193, 33 лева. Поради изложеното ищецът предявява исковете си. Към исквата молба са приложени писмени доказателства.

Препис от исквата молба и приложенията са изпратени на ответника. В писмения отговор от името на ответната страна се излагат твърдения, че искът е неоснователен.

Твърди се, че в процесния случай е следвало да се представят доказателства за резултата от проведеното разследване на компетентните органи по досъдебното производство. В писмения отговор е посочено, че за да установи наличието или липсата на деликт, респективно конкретната причина за възникване на ПТП в случай на т.нар. обективна отговорност и съответно отговорността на застрахователя е необходимо да бъдат изяснени и доказани по категоричен начин претендираните като настъпили обстоятелства от страна на претендиращото обезщетение лице. Ответникът счита, че е нецелесъобразно да се изплаща обезщетение по дадена застрахователна претенция при положение, че застрахователят преди това не е формулирал ясна и пълна представа за дадено застрахователно събитие, а от там и за основателността и на самата претенция. В тази насока са изложени правни доводи. При заплащане на застрахователното обезщетение на претендиращото лице преди установяване на резултатите от разследването по досъдебното производство се създава реален риск при последващо отпадане на отговорността на застрахованото лице да отпадне и основанието на изплатеното обезщетение. Счита, че по този начин възникват предпоставки за завеждане на иск за неоснователно обогатяване от застрахователя срещу получило обезщетение лице. За изясняване на причините за ПТП е било необходимо да бъдат представени документи и поради това ответникът счита, че не е налице нарушение на чл.106, ал.5 от КЗ. Посочено е, че в рамките на срока, предвиден в чл.496, ал.1 от КЗ увреденото лице е проявило пълно бездействие в отговор на полученото писмо, като не е възразил с твърдение за невъзможност да представи изисканите документи, както и не е представил същите. По тази причина ответникът се е произнесъл с отказ на основание чл. 496, ал.2, т.2, б. „б“ вр. с ал.1 от КЗ, като изрично е посочено, че при представяне на горепосочените документи претенцията ще бъде разгледана отново т.е. застрахователят по ясен и разбираем начин е изразил желанието си за доброволно уреждане на претенцията по пътя на взаимното сътрудничество с претендиращото обезвреда лице. Счита, че не е дал повод за завеждане на делото. Предвид изложеното ответникът оспорва изцяло предявените искове неоснователни, необосновани и недоказани, прекомерно завишени по размер, съответно недължими. При условията на евентуалност и в случай, че исковете са намерят за основателни е отправено искане за намаляване на размера на евентуално присъденото обезщетение, тъй като размера на иска е прекомерно завишен, а от друга страна счита, че са налице обстоятелства, които изключват вината на Н. С. ** в качеството му на водач на застраховането при ответното дружество МПС. Ответникът оспорва механизма на твърдяното

събитие, както и твърдението за наличие на причинно – следствена връзка на твърдените увреждания с пътнотранспортно произшествие. Намира фактическите твърдения на ищеца за несъответстващи на действителното положение при реализираното пътно – транспортно произшествие. Намира фактическите твърдения на ищеца за несъответстващи на действителното положение при реализираното пътно – транспортно произшествие. В тази връзка ответникът оспорва изобщо да е настъпило ПТП при описаните в исковата молба механизъм и участници. Оспорва вида, характера и степента на уврежданията, както и броя и вида на увредените детайли на лекия автомобил, както и твърдението, че са възникнали в резултат на процесното произшествие. Оспорва твърдението за наличие на виновно поведение на водача на моторно превозно средство, по отношение на което е сключен застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответното дружество. Посочва, че липсват данни наказателното производство да е приключило с влязъл в сила акт, с оглед на което не може да се говори за категорично установена вина на водача Н. С. ** за настъпване на ПТП. Посочено е в писмения отговор, че доколкото отговорността на застрахователя по задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите е функционално обусловена от отговорността на застрахования водач в конкретния случай не са налице основания за ангажиране на отговорността на представлявано от ответника дружество за заплащане на претендираното от ищците обезщетение за ремонт на процесния автомобил. Ответникът оспорва предявения иск по размер. На следващо място е посочено, че видно от представеното свидетелство за регистрация лекия автомобил е с дата на първа регистрация 02.12.2010 година и посочва, че към датата на процесното събитие автомобилът е на повече от 21 години. Поради това ответникът счита, че при уважаване на исковите претенции за заплащане на застрахователно обезщетение следва при определяне на дължимата сума да се вземат предвид цените, предлагани от алтернативни доставчици за части втора употреба. Твърди, че действителната пазарна стойност на автомобила, отчитайки амортизацията, е значително по – ниска от твърдяната в исковата молба. Ищецът не се аргументира точно и ясно за причината въз основа на която е определил размера на претендираното обезщетение. По тези подробно изложените фактически и правни доводи ответникът счита, че предявеният иск следва да бъде отхвърлен. В писмения отговор са посочени доказателства.

В съдебно заседание на осн. чл.214 от ГПК е направено и прието увеличение на размера на иска, като същият следва да се счита за предявен за сумата от 4690 лв. за главницата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е представено свидетелство за регистрация на лек автомобил „Лада“, модел „2121“ с рег. № ***, от което се установява, че същият е

собственост на ТП „Държавно горско стопанство“, с. Ново Паничарево. Представено е и удостоверение за техническа изправност на лекия автомобил от 31.01.2022 г. със срок на валидност до 31.01.2023 г.

По делото е представен информационен бюлетин, издаван от ОД на МВР, гр. Бургас от 10.03.2022 г., в който е съобщено, че на 09.03.2022 г. около 15, 45 ч. на пътя Бургас – Малко Търново /в пътната отсечка между главния път и с. Индже войвода/, поради движение с несъобразена скорост в условията на десен завой, лек автомобил „Волво СХ90“, със софийска регистрация, управляван от 36 годишен водач, навлязъл в лентата за насрещно движение и блъснал челно правомерно движещия се лек автомобил „Лада 2121“, с бургаска регистрация, собственост на Държавно горско стопанство – с. Ново Паничарево, управляван от 30 – годишен мъж от с. Твърдица. От ПТП е пострадал пътуващия в лекия автомобил „Лада“ 49 годишен мъж, който бил с фрактура на лявата ръка, без опасност за живота.

Представен е пътен лист за лек автомобил „Лада нива“ с рег. №***, издаден за дата 09.03.2022 г. за водача Д. С.

По делото е представена справка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС с рег.№***, от която е видно, че за посоченото МПС има сключена застраховка с „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, с начална дата на покритие 18.03.2021 г. и крайна дата на покритие 18.03.2022 г.

По делото е представен констативен протокол за ПТП с пострадали лица, съставен от полицейски инспектор Т.С.С. на 09.03.2022 г. около 15 и 45 ч., за настъпило ПТП с участници лек автомобил „Лада 2121“ с рег.№****, управляван от Д. Г. С.и лек автомобил „Волво СХ90“, с рег.№***, управляван от Н. С. **. В констативния протокол е посочено, че водачът на лек автомобил „Волво“ с рег.№*** Н. С. ** поради движение с несъобразена скорост, при навлизане в дясна крива губи контрол на МПС-то, навлязъл в лента за насрещно движение и реализирал ПТП, удряйки се челно в правомерно движещия се лек автомобил „Лада 2121“ с рег.№****.

По делото е представена претенция за изплащане на обезщетение за щети по МПС, удостоверение за банкова сметка, контролен талон, международна карта за автомобилна застраховка, застрахователна полица на лек автомобил „Лада 2121“, опис – заключение.

Представено е уведомление за необходими документи от „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД за завеждане на претенция за изплащане на застрахователно обезщетение по посочена застраховка. В тази връзка е представено и писмо от „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, с което са изискани допълнителни документи за изясняване на настъпилото застрахователно събитие и неговите причини и условия. С писмо от 10.06.2022 г. от „ЗАД ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД е направен отказ от изплащане на застрахователното обезщетение, което е търсено от ищеца по делото.

По делото е представена автотехническа експертиза, изготвена на 20.06.2022 г., вкл. мащабна скица на ПТП, както и констативен протокол за

ПТП от 09.03.2022 г., намиращи се по ДП №346 ЗМ 28/2022 г. по описа на РУ Созопол. В същата подробно е описан механизма на ПТП, като е посочено, че причината за произшествието е навлизане на лекия автомобил „Волво“ с рег. №***, управляван от Н. С. ** в насрещната лента при движение в десен завой.

По делото е разпитан свидетел.

От показанията на св. С.И., без родство и дела със страните по делото, се установява следното:

Същият ден свидетелката и двама колеги, които били участници и във въпросното ПТП, заминали за приемане на обект. След като си свършили работата на първия обект, тъй като времето напредвало, друг автомобил взел свидетелката на разклона на с. Индже войвода, за да отиде на другия обект. Около пет минути след като се разделили /с посочените по – горе лица/, по телефона ѝ се обадил Д. С. като ѝ казал, че са претърпели ПТП и вероятно на Йълмаз Мехмед, който бил в колата заедно с Д. С. му била счупена ръката. Отишли да го вземат, като тръгвайки към Бургас, свидетелката звъннала на тел. 112. Закарали пострадалия до с. Маринка, където го поела бърза помощ, след което се върнали на мястото на ПТП, където дошла полиция, гранична полиция и следователи. Действията приключили около 19 ч., след което било разпоредено да бъде изтеглен автомобила от ПТП. Издърпалия автомобила до горския кантон Индже войвода, където автомобилът се намирал и до днес. Автомобилът не можел да се движи, като технически лица, които присъствали казали, че автомобилът не ставал повече. От тогава до сега автомобилът не бил придвижван.

По делото е приета неоспорената от страните по делото съдебно – автотехническа експертиза. Същата е извършила оглед на собствения на ищеца лек автомобил, като подробно и обстоятелствено са описани уврежданията, настъпили по автомобила вследствие на ПТП от 09.03.2022 г. Констатирано е, че наред с описаните в заключението щети, със сигурност има и други скрити щети, които можели да бъдат диагностицирани при разкомплектоване на предната част на автомобила в автосервиз. С голяма вероятност това можело да се предположи за двигателя на автомобила. Вещото лице прилага снимки на автомобила.

Вещото лице посочва, че от наличните данни по делото не е възможно да се определи действителната стойност на всички настъпили увреждания, тъй като са налице и скрити увреждания, които могат да бъдат определени едва след разкомплектоване на автомобила в автосервизни условия.

Вещото лице сочи, че лекият автомобил „Волво“ се движил по наклон на спускане, което обективно е предпоставило движението с по – висока скорост. Вещото лице посочва приблизителната скорост на двата, участващи в ПТП леки автомобили, като скоростта на лек автомобил „Лада“ със сигурност не превишавала 30 км/ч., а тази на другия автомобил „Волво“ била поне 40 км./ч., ако не и по – висока. Именно поради движение с несъобразена с конкретните пътни условия скорост, центробежната сила изтласкала лекия

автомобил „Волво“ в насрещната пътна лента, в която се движил правомерно лек автомобил „Лада 2121“, в резултат на което настъпило и ПТП. Вещото лице посочва, че е съществувала обективна възможност да бъде предотвратено ПТП, само при условие, че водачът на лекия автомобил „Волво“ е управлявал в своята дясна половина на пътното платно, без да навлиза в насрещната лява половина, съответно със скорост съобразена с конфигурацията на пътя – наличие на множество завой с малък радиус.

Вещото лице сочи, че действителната стойност на лекия автомобил „Лада 2121“ към датата на процесното ПТП била 6700 лв. Вследствие настъпилите увреждания по ходовата част, двигателя и кормилното управление, процесният лек автомобил не е имал обективна възможност да се движи самостоятелно, тоест на собствен ход. Вещото лице намира, че е налице „тотална щета“, защото само разходите за доставка и монтаж на увредените детайли биха превишили 70 % от действителната стойност на автомобила. Вещото лице приема, че стойността на запазените части е в размер на 2010 лв., като точният размер на разходите по евентуален ремонт на автомобила, счита, че биха надвишили сумата от 4690 лв.

Въз основа на приетата за установена фактическа обстановка, изхождайки от закона, съдът установи от правна страна следното:

Разпоредбата на чл. 432 от КЗ предвижда, че увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетение пряко от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ при спазване изискванията на чл. 380 от КЗ.

За да бъде уважен така предявеният иск следва ищецът да докаже в условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните обстоятелства: настъпило застрахователно събитие – ПТП; наличието на сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на ПТП, по силата на който ответникът се е задължил да застрахова гражданската отговорност за вреди на сочения за виновен водач; отговорност на застрахования при ответника водач за причиняване на ПТП, за което следва да бъдат установени изискуемите елементи на непозволено увреждане: деяние, противоправност, вреди, причинна връзка между деянието и вредите, както и вина на прекия причинител /последната се презумира по арг. от чл. 45, ал. 2 ЗЗД/; размер на претърпените вреди.

Предпоставка за допустимост на прекия иск срещу застрахователя е застрахователят да не е платил в срока по чл. 469, да е отказал да плати обезщетение или увреденото лице да не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение по арг. от чл. 498, ал. 3 от КЗ. Разпоредбата на чл. 498, ал. 3 от КЗ обвързва допустимостта на прекия иск по чл. 432 от КЗ от наличието на започната процедура за доброволно уреждане на отношенията между увреденото лице и застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ и изтичането на тримесечен срок от предявяване на претенцията пред застрахователя или пред негов представител /чл. 496 от КЗ/.

В настоящия случай ищецът е направил опит за доброволно уреждане на отношенията със застрахователя, но от страна на последния е поставен отказ по щета, което е мотивирало ищеца да предяви настоящия иск, поради което и същият се явява допустим.

Настъпването на застрахователно събитие – ПТП се установява категорично от всички, представени по делото доказателства – от писмените доказателства, вкл. констативен протокол, информационен бюлетин, издаван от ОД на МВР, гр. Бургас от 10.03.2022 г., претенция за изплащане на обезщетение за щети по МПС, удостоверение за банкова сметка, контролен талон, международна карта за автомобилна застраховка, застрахователна полица на лек автомобил „Лада 2121“, опис – заключение автотехническа експертиза, изготвена на 20.06.2022 г., вкл. мащабна скица на ПТП, както и констативен протокол за ПТП от 09.03.2022 г., намиращи се по ДП №346 ЗМ 28/2022 г. по описа на РУ Созопол, събраните по делото гласни доказателства /показанията на св. Иванова, както и от приетата и неоспорена от страните съдебно – автотехническа експертиза.

Наличието на сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, валиден към датата на ПТП, по силата на който ответникът се е задължил да застрахова гражданската отговорност за вреди на сочения за виновен водач, се установява от представената по делото справка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ за МПС с рег.№***, както и от представените от застрахователя писмени доказателства. По същество това обстоятелство не се и оспорва от ответната страна.

По делото са доказани и всички елементи на непозволено увреждане. От всички горепосочените доказателства при условията на пълно и главно доказване се установява именно наличието на деяние, което е противоправно и виновно, както и причинените вреди, вкл. и причинно – следствената връзка между вредите и поведението на водача, управлявал застрахования при ответника лек автомобил.

Безспорно от приетата по делото САТЕ се установява, че именно поведението на водача на лекия автомобил „Волво“ е необходимата и адекватна причина за настъпване на процесното ПТП, както и за описаните от същата щети по лекия автомобил, собственост на ищеца. Изводите по тази експертиза не само не противоречат на останалите доказателства, събрани по делото, а напротив – всички доказателства, в своята съвкупност и цялост, установяват по един категоричен начин този извод.

По отношение на размера на вредите, съдът намира, че в случай е налице хипотеза на т.нар. „тотална щета“. Съгласно чл. 390, ал. 2 от Кодекса за застраховането, тотална щета на моторно превозно средство е увреждане, при което стойността на разходите за необходимия ремонт надвишава 70% от действителната му стойност, а съгласно чл. 390, ал. 1 от КЗ, преди изплащане на обезщетение, определено като тотална щета на МПС, регистрирано в Република България, застрахователят изисква от ползвателя на застрахователна услуга удостоверение от компетентните регистрационни

органи за прекратяване на регистрацията на моторното превозно средство, в което е отбелязано, че прекратяването на регистрацията е поради настъпилата тотална щета. Следва да се посочи, че съдебната практика приема, че изискването за представяне на удостоверение за прекратяване на регистрацията на МПС, не е условие за съдебно отхвърляне на претенцията за тотална щета /Така Решение №44 от 02.06.2015 г. по т.д.775/2014 г. по описа на I т.о. на ВКС/.

Според заключението на САТЕ стойността на запазените части е 30, 00% от стойността на автомобила, поради което размерът на вредите е на стойност 4690 лева. Предвид изложеното съдът намира че за ищеца е възникнало вземане в претендиращия размер. Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде изцяло уважен.

По отношение на претенцията за лихва за забава, съдът намира, че съгласно разпоредбата на чл. 497, ал. 1 КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по КЗ или 2. изтичането на срока по КЗ освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на КЗ - чл. 497, ал. 1 КЗ.

В случая, съдът намира, че всички доказателства са били представени към 15.03.2022 г., поради което и предявеният иск за лихва забава за периода 05.04.2022 г. – 22.11.2022 г. се явява основателен в претендиращия размер от 193, 33 лв.

При този изход на спора на ищеца се дължат разноски по делото, съобразно уважената част от иска, които са в общ размер на 1261, 60 лв.

Мотивиран от горното, Районен съд – Бургас

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество Даллбогг: Живот и здраве“ АД ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: град София, п.к.1172, р-н Изгрев, ж.к. „Дианабад“ , бул. „Г.М.Димитров“ №1, представлявано от най - малко от двама от изпълнителните директори Бисер Г. Иванов, Росен Васков Младено и Живко Стойков Колев, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Югоизточно държавно предприятие“ ДП ЕИК 201617654, със седалище и адрес на управление: град Сливен, ул. „Орешак“ №15А, представлявано от инж. Димчо Динев Радев- директор, **сумата от 4690 лв. (четири хиляди шестстотин и деветдесет лева)** - главница, представляваща неизплатените имуществени вреди, по отношение на МПС – лек автомобил, марка „ЛАДА 2121“, с рег. № ***, претърпени в резултат на настъпило на 09.03.2022 г. ПТП, както и **сумата в размер на 193, 33 лв. (сто деветдесет и три лева и тридесет и три стотинки)**, представляваща лихва за забава върху главницата за периода 05.04.2022 г. – 22.11.2022 г., ведно със законната лихва върху

главницата, считано от подаване на исковата молба на 23.11.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество Даллбогг: Живот и здраве“ АД ЕИК 200299615, със седалище и адрес на управление: град София, п.к.1172, р-н Изгрев, ж.к. „Дианабад“ , бул. „Г.М.Димитров“ №1, представлявано от най - малко от двама от изпълнителните директори Бисер Г. Иванов, Росен Васков Младено и Живко Стойков Колев, **ДА ЗАПЛАТИ** на „Югоизточно държавно предприятие“ ДП ЕИК 201617654, със седалище и адрес на управление: град Сливен, ул. „Орешак“ №15А, представлявано от инж. Димчо Динев Радев- директор, **сумата от 1261, 60 /хиляда двеста шестдесет и един лева и шестдесет стотинки/ лв.**, представляваща направените по делото съдебно – деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Бургас в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____